

'Geen andere club dan ONDO'

De Poolse gastarbeider Rafal Mokrzycki (29) kwam vijf jaar geleden naar Nederland en plukt nu in een kas komkommers. Hij voetbalt in zijn woonplaats Asten - Heusden bij de plaatselijke voetbalclub ONDO.

door **Matthijs Lodewijks**

„**D**o you have any difficult questions?“, vraagt Rafal Mokrzycki bij aanvang, met een wat onzekere glimlach op zijn gelaat. De 29-jarige Pool staat liever niet in de schijnwerpers. Hij is het type waterdrager.

Niet zeuren, maar de schouders eronder. Al zou hij wel wat meer arbeid mogen verrichten op het trainings-

Pool Rafal Mokrzycki blijft voetbalclub van Asten-Heusden trouw

veld.

In staccatostijl beantwoordt de ONDO-speler de vragen die hem worden voorgelegd. Hij is geen prater. Zijn Engels, dat hij zichzelf heeft aangeleerd, is verrassend goed. Toch begrijpt Mokrzycki er weinig van. Waarom moet nu juist ik in een bijlage over clubliefde aan het woord komen, zie je hem denken. „Mijn teamgenoten voetballen al veel langer bij ONDO“, merkt hij terecht op. Maar toch is zijn liefde voor de club uit Asten-Heusden groot.

Mokrzycki groeide op in Lubno. Een dorpje in het westen van Polen, met nog geen duizend inwoners. Voor de zekerheid schrijft hij de naam van de provincie ('Lubuskie') op een blaadje. „Want er zijn twee Lubno's in Polen. In Neder-

land heb je toch ook twee plaatsen die Heusden heten?“, weet hij. De Oost-Europeaan kon aardig voetballen. Zo aardig dat hij in zijn vaderland werd betaald voor zijn diensten. Niet in de Extraklasa (de hoogste Poolse divisie), maar op een niveau dat zich laat vergelijken met onze tweede klasse. Rijk werd hij er niet van. „De ene na de andere Poolse club ging failliet. Ze haalden spelers en betaalden die, maar

daar was eigenlijk helemaal geen geld voor. Daarom gingen de spelers weg. Clubliefde kennen ze daar niet zoals hier.“ Vijf jaar geleden kwam Mokrzycki naar Nederland. De reden laat zich raden; er moest geld verdiend worden. Daarom werkt hij nu zes dagen per week in de kas, als komkommerplukker. Zijn vrouw, met wie hij een zontje van drie heeft, doet hetzelfde werk. Eenmaal ges-

etteld in Asten-Heusden begon het al snel weer te kriebelen. Nadat hij, via een verbroederingsstoernooi, met ONDO in contact kwam, meldde hij zich aan. De weg naar het eerste elftal werd snel gevonden. De arbeidsmigrant moest wel even wennen aan zijn nieuwe club. „In Nederland zijn de clubs veel groter dan in Polen. Daar heb je twee, hooguit drie elftallen per club. En

„Maar verder was ik snel gewend. Want voetbal is overal hetzelfde.“ De kwaliteiten van Mokrzycki bleven niet lang onopgemerkt. Grote clubs uit de regio hengelden naar hem, maar vingen bot. „Voor mij geen andere club dan ONDO. De mensen hebben me goed opgevangen. Het is een rustige club, en bovendien dicht bij huis. Mijn familie en mijn werk zijn belangrijk voor me, maar ONDO is dat ook. Voor mijn sociale leven is het goed om hier te voetballen.“

Mokrzycki voldoet wellicht niet volledig aan het stereotype beeld van de Pool. Zo drinkt hij bijna geen alcohol. „Dat deed ik vroeger in Polen ook niet. Je kunt niet optimaal presteren als je de avond ervoor gedronken hebt. Héél soms drink ik na een wedstrijd een glas bier, als ik tenminste goed gevoetbald heb. Maar ik heb dit seizoen maar weinig goede wedstrijden gespeeld“, zo toont hij zich zelfkritisch. „Ik ben dit seizoen sowieso maar weinig in actie gekomen.“

Dat laatste was deels een gevolg van te weinig trainingsarbeid. „Ik kon gewoon niet altijd aanwezig zijn. Ik werk de hele week in de kas. Als het goed weer is, werk ik van zeven uur 's ochtends tot zes uur 's avonds. Maar ik heb ook een gezin waar ik voor moet zorgen. En familie in Polen, waar ik eens per vijf weken naartoe ga. Soms moest ik daardoor trainingen of wedstrijden missen. Al wil Gerard (Lomans, trainer van ONDO, red.) wel dat ik er vaker ben.“ Rafal Mokrzycki wil nog een jaar of tien in Nederland blijven om te werken en wat geld te sparen. Daarna wil hij met zijn gezin terugkeren naar Polen. „Ik hoop dat ik er een eigen bedrijfje kan starten. Voor voetballen ben ik over tien jaar aan de oude kant. Maar mijn zoon heeft nog een toekomst voor zich.“

De Pool Rafal Mokrzycki, harde werker als voetballer in het veld bij ONDO en als komkommerplukker in de kas.

foto **Ton van de Meulenhof**

als je na de wedstrijd iets wilde drinken, moest je dat uit de kraan doen. Want kantines zijn zeldzaam. ONDO heeft veel elftallen, zelfs een damesteam“, klinkt het met enige verbazing in zijn stem.